

सत्य मेव जयते श्री जगद्ग्या लज्जनभाणा

जनावी तथा छपावी प्रसिद्ध १९१३

अंक सेवक.

सर्व रूपमयी देवी
सर्व देवि मय जगत
अनाई विश्व रूपाय
नमामि परमेश्वर्यम्

सर्व तन्त्रमा तन्त्र हे एक अष्टिका माय

मायवकी आराधय तो भव विधु तराय

अनायास लज्जनभा अनुभूति लज्जनभा
अनायास लज्जनभा अनुभूति लज्जनभा

आपुति निल.

सने १८७१ २५ भा आकाश भूषण १८२८ १९३५ ७
सने १८७६ सने १८२३

श्री 'जनाविद्य' प्रि प्रेस. जशानपुरी आगण, सुरत.
किमत ये आना.

२०८७२

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮૭૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જીવનના મહત્વના કાર્યો

વિષય પૃથ્વી '૪૧૭

અર્પણ પત્રિકા

શાસ્ત્રમાન રાજેશી વડીળ બાઈ

હરિનંદલાઈ લીમાનંદલાઈ શુકલ.

સુ. સૂર્યપૂર.

‘હરિ’ કહેતા “વિષ્ણુ” એ સ્મરના મૂળાર્થ પ્રમાણે ઊત્તમોત્તમ
પરમ તેજોમય સ્થિતરૂપ અગ્નિકાયા ‘નંદ’ કહેતા આનંદ
પામનાર હરિનંદ પોતે છે તેમજ વ્યવહાર દ્રષ્ટિએ
જ્ઞેતા આચાર, વિચાર, વિવેક, લૌકીક ને પારમાર્થિકાદી
ઉત્તમ શુણે કરી, અમ ઉપર જે વડીળ ભાવ
પ્રદક્ષિ કરી, નામ પ્રમાણે અતિ અદ્વૈતાચર્યમય
નિત્યપદ્ધત કરી, પ્રેમ દ્રષ્ટિએ હર્ષન આપે
છે, તે આપ ઉપદેશ તૈયાર થયેલ આ
લઘુ ગ્રંથ પ્રેમાર્કવણે અર્પણ.

દાહરે.

અબા ભક્તિ સંગ્રહે રચી, બુદ્ધિયુક્ત માફી આપ;
અબા સુત હરિનંદને, કરી અર્પણ એ આપ

સવત ૧૮૫૨

સને ૧૮૯૬

લી. ચર્ચાન

સેવક

કર્તા

ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૧૯૨૨
ગુજરાતી કોપીરાઇટ સંગ્રહ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર—

મહાત્મા મોહન દાસ કરમચંદ ગાંધી

૬૦ નાડીકળીયા—સુરત.

છાપનાર— વધુભાઈ લટ્કુભાઈ દેશાઈ

શ્રી 'અનાવિલ' પ્રિ પ્રેસ, બરાનપુરી ભાગળ—ધુરત.

શ્રીગણેશાંબિકાભ્યાં નમઃ

દોહરો

બાળક પુલ્કી અદપથી, રૈયુ ઈઈ કૃતિમાર,
લાગુ ચરણે અપિકા, શુભ મતિ ઘેા આવાર ૧
આપા શુદ્ધ કર માહેરી, કુમતિ મુજ નિવાર,
ધંશરી રાખુ તાહેરો, એક સદા આધાર ૨
પશુ પક્ષીની તોલ હુ, પ્રાપ્તી મુ તિગ્ધાર
ગતી ખોલ કષ્ટ માફરી, ૧૧ કનરે ૧૨ ૩
શોભા મુજ-તુજ દાય છે, કહુ કરો નમસ્કાર,
તનમન લીન થઈ રહ્યું, તુજ તેરા મોઝાર ૪
મનવાઝિત ફળ દે સખા, શક્તિ જુગદાધાર,
દાસ સર્વનો એમ કહે, ગણ માત્રા દે.પ નિવાર ૫

સ્તુતી.

અમામા વારે ચડો, તુજ વિના ઠાણુ કરે સાહે,
વીઘન આવ્યા દૂર કરો, હુ લાગુ તમારે પાએ.
બુધ—લાગુ હું પાએ, કરો મુજ સાહે,
માત માહારી છે તાકારી ગતી ન્યારી
૧ કની વારેચડો માતા (૨) વાર
તમે છો જનુની જુગદાતા (૨) વાર.
બક્ત મહુ તેરા મુજગાતા (૨) વાર
સેવક હમે સુમુદ્ધિ પાતા (૨) વાર તે । નામ.

ક્રમ ૨.

પ્રથમ ગણેશને નમન કરું, અષ્ટ સિદ્ધિ કે દાતા,
તેરા મુખ્ય એક ચિત્તસે આતા, ધુર્જટી સુત મળનન રાગે
સિ હાસનપર સાર મસ્તકપર મુગટ કરે ચમકાર

મુશ—કાને કુડળ છે સાર, હીરા માણેક ચમકાર
હાથે કલ્પા સાકળા સાર, બાળુબધ ઝલકે અપર પાર,
સિદ્ધિ મુદ્ધિ બે નાર, તમારી ચમ્પર ધોલાતા તેરા. ૧
બાળે ચંદન વિશ્વાળ, કુકુમ અક્ષત જેષ્ઠીવાર,
પિતાબર પેહેરી ચયા તૈમાર

મુશ—શોભે સિદ્ધર અગ, જેનો લાલ છે રંગ,
ઉડે અખીર પુશ્પભોદાર, મળામા શોભે પુષ્પનો હાર
આળુ બાળુ છડીદાર, ઉભા કહે જય જય અનંદાતા તેરા ૨
દક્ષિણ સૂડપર દત્ત બિરાજે, નેનોમે કાજળ સાર,
અગર ધૂપ સદા ચામ નિરધાર.

મુશ—શુભ શ્રાતીમા પેહેલા બક્ત કાજ આવો વેહેલા
તમને સમરૂ વારવાર આપ છો કષ્ટ તથા હરનાર
બક્તજન સહુ ઉમંગથી તેરા દરશનકુ આતા તેરા ૩
અદ્ભૂત રચના ગણેશ તાહારી, લીલાનો નહિ પાર,
સેવક તાહારો કહે છે વારવાર

મુશ—કહુ તને કર જોડી, કુકુ મુદ્ધિ મારી થોડી
તુ સૃષ્ટીનો દાતાર, કુકુદિ ટાળી જ્ઞાન વધાર,
આવ્યો શરણે સાહે થાવ્યો તમે ગણેશ જુગદાતા, તેરા ૪

આ મા તાહાર સમરણ સાચું, સમરણથી જીવ આપે છે.
 અધાર પાપ જે કાષા હોય તે, સમરણથી તુ કાપે છે. ટેક.
 કોઈ ભક્ત અઝાની આવે, તેને જ્ઞાન પ્રસારે છે.
 તારી કળાનો પાર નથી મા, ભક્તનિ વારે પામે છે
 ભક્તો સર્વે હળી મળી તારા દરજન કરવા આવે છે.
 કોઈ નાળીએર, કીનો દોવો, હાર ઉમળી લાવે છે.
 વાઝિયા જે ફરજનથી રાજ, તેને તુ ફરજન આપે છે. અનોર. ૧.
 ઢેઢેર તાહાર સુદર શોભે, શિખરે ત્રિયુગ રાજે છે.
 આરતિ સમે પટા ધડિઆલમા, ધનનન, ધનનન વાજે છે.
 શિવજી આવી ડાક વઝોડે, વારદ વેણા ગાજે છે
 તેત્રીસ કોટ દેવ મળી સફ, રંગ મડપમા જાજે છે.
 ભક્તને જેવી દરજન ધગ્ગા તેવા તું દરજન આપે છે. અનોર. ૨.
 વાડી તણી છે અદ્ભૂત રચના, શુદ્ધાત્ર ચપા બહેકે છે.
 જમ્મ શેવટી જટ મોમરો, અસૌ પાલવ લોકે છે.
 શુંદર સિંહાસન આપ મિરાજે, શિરખ જતાર જાજે છે.
 કાળીગાંડી ધરી કંઠે રતન જડી, મણુ મધ મિરાજે છે.
 કસબી કોરની સાડી પેહેલી મા, ભક્તને દરજન આપે છે. અનોર. ૩.
 ભક્ત તણી તુ આશ પુરેમા ભક્તના શિરખ જાજે છે.
 જમ્મ ભાવથી જામામાને, ધન દિવસ માહારો ગાજે છે.
 તારા વિના કોણ પાર જિનારે, તુહી સારમા સારે છે.
 આલક જમ્મી લેજે ઉમારી, તમ તણે આધારે છે.
 સેવક કહે છે સમરણ કરે તેને, આખરે મુક્તિ આપે છે. અનોર. ૪.

છંદ ૩.

સુરત શેહેર શુભઝારે, સુરત શેહેર શુભઝાર,
 ધિયાદળિયામા માત માહરી
 નામ જિનોઠા માત અમિકા અઠળ કળા ન્યારી ટેક

પ્રથમ હકીમત કહું દેહેરાની, માછ ધરજો ઉર,
 ટાળ કપુદ્ધિ આપ સપુદ્ધિ, માહાર વધારો સુર
 શિખર દેહેનાના બે મિરાજો, ધુમટ સુદર સાર
 ધન મિરાજો શિખર ઉપર ફરફડે વારવાર
 નીચે મિરાજો ફરતી અગાશી, સુદર માછ તાહારી, નામ જિનોઠા. ૧

કમાન દેહેરામા આઠ મિરાજો, અઠેક ધુમટની ચાર,
 અઠેક કમાને નકશીવાળા, શે બે કમરા બાર.
 અઠેક કમાને ત્રણ ત્રણ હાડી ચાર ખુણાની ચાર,
 ચાર કમાન મળીને હાડી, ચઢ જુમલે બાર
 વચમા અઠેક જુમર મિરાજો, મધ્ય લીધુ ભારી, નામ જિનોઠા ૨-

તપ્ત ઉપર બેઠી અમિકા, સજ સોળે શણગાર.
 સિરપર રત્ન મણી છે છતર, મુમટ છે બભકાદાર
 નાકે વાળી સુદર મિરાજો, નેનોમા કાળળ સાર,
 બાહે બાજુમ ધ વેડ વીટી, પાચ ધુપર ફરે ધમકાર
 સોળે શણગાર ઝળપી રહ્યા છે, રચના ખુબ સારી, નામ જિનોઠા. ૩-

અબામા તાહારી વાડી ભારી કહું તેનો વિસ્તાર,
 જુમ્મ જમ્મ ખીલી રહી ફરે, ખુશબો અપર પાર,
 શુલામ ગજવેલી ગલગોટા, શોભે વાડીમા સાર;

અ પા અ બેલી ખીલી રહી છે અવર કુલ અપાર,
 માળીએ ધણી કરી કરામત, વાડી ભરી સારી, નામ જિનોકા ૪.
 અપર પાર છે માયા તમારી, કેહેતા ન આવે પાર,
 ભક્તજન દારે આવી કરે, જય જયનો પોકાર,
 હાથ જોડીને કહું છું માણ, એક તારો આધાર,
 સદા માયુ સમરણ તમાર, કહું છું વારંવાર,
 હાથ જોડીને કેહેછે શેવક, આશ પુરો માહારી. નામ જિનોકા ૫.

છ ૬ ૪.

ઓમા આરાસુર વાસી, આરાસુર વાસ સારો,
 ભક્તને ભવસાગર તારો. આરાસુર વાસી રેક.
 ઓમા ભક્ત અગ્ની, અગ્ની બાળ તાલરો,
 રક જાણી કરો નહીં ન્યારો દયાળુ અમે (૨)
 અમે કરે સમરણ પ્રથમ કું કહું તને વંદન,
 વિદન નિવારો, નિવારો કષ્ટ કમારો. ભક્તને ભવ ૧.
 ઓમા દેવ બહુ બળિયા, બળિયા હતા ચંડ મુક જેહ,
 તેને પણ રણુમા રાખ્યા તેહ, કરી મુખ ભારી (૨)
 ભારી છીધું તમે જાહે, દેવ પોકારવા લાગ્યા ત્યાહે,
 થયા મહુ ઝડુની, ઝડુની થઇ કહે મારો ભક્તને ભવ ૨.
 ઓમા નિશુભ ધસી આવ્યો, આવી બાણ વરસાદ વરસાવ્યો,
 તોએ ડાવ એનો નહિ ફાળ્યો, આપર થયો પ્રાણે. (૨)
 પ્રાણે થયો એવી જાણી યુગ, દુરત તૈયાર થયો છે શુભ;
 રણુ આવી ઉભો, ઉભો કહે લાવુ આરો ભક્તને ભવ. ૩.

જોમાં શુભને દેખી, દેખી દેવ કરે ત્રાહે ત્રાહે;
 બોલને કોધે બરાણુમાએ, ત્રિશુળ બાણુ લીધા. (૨)
 લાઇ રણુમા ધસીયા જાહે, દેવની કરવા ચાલ્યા સાહે,
 શુભ કિધા હારે, હાર કરી લાવી આરો બકતને બવ. ૪
 જોખા દેવ સુખિ કીધા, કીધા કહે આપનો લાલ,
 બકતો માય રાગને ખ્યાલ, તારે આધારે (૨)
 આધારે બન્યા આ હદ સાલ જોગણીસે એકાવન,
 શેવક તાહારો કેહે છે, કેહે છે ગાન વધારો બકતને બવ ૫
 ૭૩ ૫.

અબા અબા મુખ જપલો પ્રાણી, આ કાયા તાહારી નથી ખરી,
 બિલ્યા હકાર કરે શુ પ્રાણી, એક દીન જાતુ છે મરી. ટેક.
 જુડી છે કાયા જુડી છે ખયા, જુડા આ સગ સંસારે.
 અવર નહિ કોઇ તાહારે એલી, અબા વિના નહિ આધારે.
 માત, તાત, તુ જાણે તાહારા, તેતો છે ન્યારે ન્યારે
 પરણી નારી, નવ રહે સગી, કહી તને નહિ એ તારે.
 એક નામ બજ અબા માનુ એલી નામથી જવું તરી મિથ્યા ૧
 પૈસાના છે સધળા રનેલી, પૈસા વિશુ નહિ આવે પાસ
 જે પૈસાનો મર્વ કરે છે, અતે અતિશય થાએ નિરાશ;
 માટે છવતું હકાર છોડી, એક રાખ અબાની આશ.
 કોધ કુશલી સધળી તજ તું, જોટા મોહમદ માયા પાસ,
 બાધી મુઠી લાખનિ કહીએ, તેવી મુઠીએ જળે તરી. મિથ્યા ૨.
 આ ફનીઆમાં સરવે જોડુ, સત્ય વસ્તુ અબાનું નામ,
 એક ચિતથી બળે બકત સફ, એધ થાએ સિધ સફનું કામ;

અમા વિના ખીજે નથી આરો, એના વિના નથી સુનો-હામ
ગર્વ છોડી બજ, અમા માને, એ આખર મુક્તિતુ ધામ
શેવક કહે છે કરજોડી સહુ મજને અમે માત ખરી મિથ્યા ૩

છ ૬ ૬

શુભ આગ્યો ચૈતર માસ, નવ દીવસ નવરાત્રી ખાશ,
ભાવિકે જનને હુદલાસ, આનદહારી
બક્ત દરશન કરવા આવે, પ્રથમ માને શીશ નમાવે,
ભાવ થકી શુભ ગાવે, આશા તાહારી, ૮૬

કોષ ધીનો દીવો લાવે, કોષ નાળીએર ચલાવે,
કોષ કલગીએ પશુ લાવે ધણા ભાવ કરી
સહુની અરજી તુ સ્વિકારે, તાહારી શોભાનો નહિ પારે
કહું સહુમારનો વિરતારે માતા માહારી
તુતો આરાસરની રાણી, આખા જગનમાં ગવણી,
કરો સકંટની જગત આધારી બકતો દરશન ૧

શોભે સીરપર મુમટ સાર, બાજુ બધ કરે અમકાર,
કાને કુહળનો છે બાહાર. જગકે ભારી
ગીલડી શોભે અપર'પાર, હીરો ધણો કરે અમકાર,
હાથ કકણ ચુકો સાર પોતી ન્યારી
નાશીકે છે સુદર વાળી, લટ છુટી નાગણ કાળી,
તુ તો અમે દીન દયાળી. દીસે સારી બક્ત દરશન. ૨
કોટે શોભે કચન હાર, કાળીઆઠી પાટીયા સાર,
હિરા રતન કરે અમકાર ચીજપટી સારી

કમર પટો શોભે સાગ, સાડી શોભે પુટેદાર,
 પાથે કુચર કરે ધમકાર, ખીણુવા ભારી
 બાલે બાલ પોરબ્યા મોતી, બેઠી બકત તણી ગહ જોતી,
 આવ્યા વીચન પલખા ખેતી, તાહારી મલહારી બકત દરશન. ૩
 મળી જોમણી ચોસેઠ સાર, આવી અમા માને દાર,
 ગરબો ગાવા નિરધાર, સજ્જમાર સજી
 ગાએ ગરબો ચાચર માહે, સહુને મનમા હર્ષ નમાએ,
 ગરબો ગાઇ સ્થાનકે જાએ સરવે દેવી
 સેવક કહે છે વાર વાર, તાહારી લીલાનો નહિં પાર,
 મુજને તારો ભવજળ પાર, આશા તાહારી બકત દરશન ૪

છ ૬ ૭.

ગવરિ પુત્રને શીશ નામુ, જમ વદન લો જાણી,
 બ્રહ્માથી સરસ્વતિ છે વાણી
 શિવજી જતાતા તપ કરતા, ત્યારે પારવતિ વદે વચન,
 બોળા કંઈ આપો મુજને તન
 શકર હસિ મુખ બોલીઆ તમે હમિયા વિચારો મન,
 કરો-તમે શકિતથી ઉત્પન્ન
 જમણે અમથી તૈઆર થયા, નામે મણપતીનો જાણી, બ્રહ્માથી ૧
 કુકુમ સિંદુરને અખીર અરમજ, પુષ્પ અને અદન,
 મુમટ માહે શોભી રહ્યા રતન
 જમણિ સુંદર દત મિરાજે, તારા અણિઆળા લોચન,
 હુડાળો સહુનો દુખ ભજન
 ૬૬ કમડળ દરશી અહી, લીલા મોદિક વખાણી, બ્રહ્માથી. ૨

ગિરગનદન ગણેશ તુજને, સોધ્યા તન મન ધન,
 સદા હ મપર રહેજો પરસન
 અહા તનયા તું માતા માહારી, કરે' તુજને વદન,
 કૃપા કરો મુજપર જાણી દિન
 વિશ્વ વિખ્યાતી વટવટ વ્યાપિક, સમરે સહુ પ્રાણી, અહાથી. ૩
 કોટિ કોટિ અહાડની માહે, કોષ કરે છે દેહદમન,
 પામવા અમાના દરશન
 રટણુ કરે છે દેવ સકળ, બકતોને છો પરસન,
 સેવક તારો કહે આજે ધનધન.
 અમામાને કહું કર જોડી આપો શુભ વાણી, અહાથી ૪

છંદ ૮

સ્તુતી.

સવત ઝોગણીસે પિસ્તાળીસમા, લાગી મોટી આગ,
 નવ કલાક સુધી રહી એણે લીધું સુરતનુ નાક
 અરજ સાબળો માત મારી (૨) વાર
 આગનો છંદ કહું વિસ્તારી (૨) વાર
 છંદ હું તારો આધારી (૨) વાર
 અંબિકા લાજ રાખ મારી (૨) વાર
 સેવકતુજ જાણે વારી વારી મારી મા

રાહ. બરાનપુરી ગરબાનો

સવત ઝોગણીસે પિસ્તાળીસ, યૈત્ર શુદ્ધ છંદને દીસ,
 આગે કરી ધણેરી રીસ, દુખ દીધું ભારી

સુરત મધ્યે લાગી આગ, તાહા તો મળે સિસમને સાગ,
 એણે લીધો માથે જાગ, કરી કિલકારી ટેક.
 પ્રથમ દિનશાહની દુકાન, તાહાથી સળગીએ નિરવાણુ,
 તેમા ધણું ઠાધુ તોશન, પછી બાહાર અવી.
 લીધી કાટપિટિયાની હાર, પછી ગઇ પિઠા મોઝાર
 પીધી મદિરા નિરધાર, થઇ ગઇમાતી
 મદિરા પીને તાહાથી ચાલી નથી મુકતી કોઇને ખાલી,
 હારો હાર લેતી ચાલી, આગ વધી ભારી સુરત મધ્યે ૧
 ત્યાહાથી આગે માન્યો કેકડો, લિધો રવાળાનો ટકરો,
 ત્યાહા તો લોક મળ્યા છે સેકડો, જોરા આગ માતા
 ત્યાહાથી ગાળો જે કંજલ્યો, જઇ પુરેલાવાડમા પડેરો,
 છાપરા સાથે તે આથડીયો, થઇ શટ કાટા
 લોકો દિમત ગયા હારી, નથી ઉગરવાની મારી,
 માલ કરવા માડ્યો ખાલી, થયા લાચારી સુરત ૨
 છાલિલાના ખાધા બજ્યા, ચોકસીઓના સણગાર સજ્યા,
 હરીપરા મધ્યે ઠસીઆ, લાથી અટકી રહ્યા
 પડે ક દોઢને ધણો માર, ત્યાહા તો ચીજ ભરી છે સાર,
 લાડુ જલેખીનો મહાર ગેમર ખાજ ગયા
 દહિ થરા કરસિપુરી કળી, સુનરફેણી ધીમા તળી,
 માએ આરોગ્યા છે ઠરી, મગજ ધારી સુરત ૩
 આફ મરચા ને લશણ, લીંચુ કરી દિધા ભસમ,
 માએ એવા લિધા કસમ, મગર નાખવો ખોળી
 કોહોળુ તુરીયાને ગીલોડા, કારેલા વેગણુને બીડા
 મોગરી ફણસીને ટીડસ ચોળી,

રાજાને પડી છે ટેવ, માને ખવાડાવી છે સેવ,
મમરા ગાડીઆ તમે લેવ, થાપડા સુનાળી સુરત ૪

લીધા કસારાને ઘેરી, પછી માએ પાટડી પેહેરી,
માકી રાખી દાગિયાસેરી, અહીંથી અટકી ગ્હી
આવ્યો કાપડીઆનો કાળ, આગે મારી છે લાહા ફાળ
તેઓ દે છે ધણેરી માળ, તે ખમી નહી

લોકોમાને ધણા હવન, માએ પેહેરા છે મવન,
તેઓ કેહેવાએ છે યવન તેની મસીદ માળી સુરત ૫

પા સી શેરી નાખી પટકી, તમાહાથી ધામી શેરી ડટકી
ધરપીતાલ આગળથી અટકી, બાબુ દાદા દેહેર
હવે નથી લાગતો થાક, બાણા વૈદનો ખાધો પાક,
લેવા બેઠી સુરતનુ નાક, ધોભી નાકુ ધેન્યુ
મસીદ કરી પાએમાલ, આવ્યો સરવેજનનો કાળ,
પાણી પડે જોમરાળ, એવું જોર બારી સુરત ૬

બજારે ખેલ મચ્યો છે કેવો, માએ ખાધો લીલો મેવો,
સરથો નથી જોવો તેવો કપુર આરતી કરી
માળી બાજવાળીની પોળ, જેળવાળાનો ખાધો ગોળ,
પાણી આવે છોળમઝોળ, તો પણુ ડગતી નથી
અહીંથી માતા આગળ ચાલ્યા, જમને ડમગગવાડે માહાલ્યા,
ડમગર લોકોના ધર માળ્યા કરી પાએમાલી. સુરત ૭

સામી સુખડીઆની લેન, તેમા માને પડ્યુ ચોહેન,
મઝા આવી ગઇ છે ફેન, ગરશી પેડા લીધા
માધીએને નાખ્યા રોળી બદામ પિસ્તાને ચારોળી,

એળચી સાકર લીધી બોહોળી, જઇને દુધ પીધા
 શુભખાના ખાધા છે પાન, સારે માતા થયા જ્ઞાત,
 રાતના બારને સમે જાણ્યું, ગયા પધારી સુરત ૮
 દુર્થે શાન્તીનો પવન, જ્યારે માન્યા હોમ હવન,
 દોષે બોલે ધન ધન આરાસુરી
 આરાસુરી અંબે માત, જનુની જવાળા છે સાક્ષાત,
 જ્ઞાતી કીધી, આપો આપ, સલખન પુરી
 અરજ સાબળો અંબેમાએ, કરજોડીને લાશુ પાએ,
 સેવક કેહે છે કરજો જાહે, દુનીઆ તારી સુરત ૯

છ ૬ ૯.

મુલ્ય જવાલા માત સકળ વિખ્યાત, તમે સુણો વાત અમા માહારી
 કર શિદ્ધ કામ, આવ્યો છું ધામ આપો વિસરામ આજ્ઞા તાહારી
 એક તાહારી આજ્ઞા, રાખો મા પાસ, જાણીને દાસ, રાખો જરણે
 જપુ હું જાપ, સંપુર્ણ આપ, દુર્ભતિ કાપ, લાશુ ચરણે
 નવ ધટે એમ વિસારો કેમ, રાખોમા રહેમ આવ્યો દારે
 હવે વિન આજ રાખોમા લાજ, કર સિદ્ધ કાજ, નવ કરો ન્યારે

સુલ

હું કર તને સવાલ જો માતાજી,
 મેં જાલી તમારી ઢાલ જો માતાજી,
 કર કામ જાણીને બાળ જો માતાજી

હું તારો માળ, મેં જાલી ઢાલ, બેળે સમાળ માતા માહારી કર ૧

કરી ઁવની વાર દેત્યોને ઠાર મારયા નિરધાર કહું વિસ્તારે
મધુદૈટલ જાણુ તેના લીધા પ્રાણુ પ્રથમ નિર્વાણુ કહું છુ સારે
મહિપાણુ સાર જમરો અપાર મારયો નિરધાર પલ્લમા પારે
તે કાપ્યુ શ્રીશ ચડાવી રીશ દેવતાઓ શ્રીશ નામે ત્યારે

જુલ.

ચ મુડના લીધા પ્રાણુ, ઓ માતાજી
ને ત્રિશોકમા છે જાણુ ઓ માતાજી
દેવ સહુ કરે વખાણુ ઓ માતાજી

રોળ્યો રકતખીજ અહુ ચડી ખીજ દેત્યોતુ ખીજ કાઢાડયુ ભારી કર ર.
નિશુભનિ ધાત કીધી તે માત વિસ્તારી વાત કહું છુ આરે
શુભ આવ્યો ધાઇ સેન્મા લખને લાહી નવ ચાલે કાઇ રણમા માળે
માજી મુકે વાણુ, લે દેત્યના પ્રાણુ, સેન્મા માનીજણુ, શુભની સારે
મારી સૈન્ય સાર, કરિ તારતાર, તું લાવી પાર, જ્યારે જ્યારે

જુલ

માજીને શુભ જોહુ લડતા, ઓ માતાજી
એક એક થકી નહિ ડરતા, ઓ માતાજી
વાણીની વૃષ્ટી અહુ કરતા, ઓ માતાજી

તું કોપી માત લિધુ ત્રિશુળ હાથ, કરી શુભનિધાત, માતા મારી કર ૩.
મહિપાસુરજાણુ, તેના લીધા પ્રાણુ, પલ્લમા નિર્વાણુ, ક્ષણમા પારે
લિધુ સીતારમ, હણ્યો રાવણુ ભુપ, બળ કરીને ખુમ, તારમતારે.

વિભીષણને રાજ, સોપ્યું છે કાજ, બકતનની લાજ, ગપ્પી ત્યારે
પાડવની વાર, કરી તે સાર, ડૌરવનો પાર લાવી સારે

હુલ

કીધી દેવ તણી તે વાર, ઓ માતાજી
લાવિ સર્વ દૈત્યનો પાર, ઓ માતાજી
દેવે પુષ્પ વૃષ્ટી કરી ત્યાર, ઓ માતાજી

દેવતાની આશ, પુરી તે આસ, કહે શૈવકંઠાસ, પુરજો માહારી કર ૪

છંદ ૧૦.

આ આ મા નામે, કરો સિધ કામે, હોવે આ રામે, બકતોને આજે
આજે આન દે, ગાઉ મા છડે, નમુ હું પડે, રાખોની લાજે ટેક
લક્ષ્મી ચોરાશી, આવ્યો હું કાશી, ગર્ભજ વાશી, રહ્યો હું જ્યારે,
અરજ કરીને પાપ પડીને ધ્યાન ધરીને કહ્યું મેં ત્યારે
જનમ આપો, જપીશુ જપો, તમે મા આપો, થાઓ હમારે
દયા ધરોની, દુખ હરોની, માફ કરોની, છડ લાચારે
નવજ માસે, પુરી છે આસે, જગતમા વાસે, થયો છે આજે આજે ૧
પાપી જે માયા, લાગી છે છાયા, અચન શુભાચા, મેં જે કલાતા
થયો હું મોટો રમત જોતો, દીવસ ખોતો, ખેત્રો ખેલાતા.
આમ જીવાની, અન્યો તોફાની, થયો હરામી, રમત રમતા
તેમાજ ફાવ્યો, હકાર આવ્યો, કામ જગાવ્યો, પાપ ન ગણતા
સ્વારથ સીધા, નાણા તો લીધા, પાપ તો કીધા, અલતમા જે આજે ૨
નિદા પારકી, કરી જ્યારકી, યુગલ ચોરની ચપ સગાધ
તેથી સેતાને, અન્યો પહેલવાને, લુચ્યામા નામે, કરે યડાધ

નામ તમારું, લીધું ન સારું; બેઠકોને મારું, બારે લકાણ.
 એકન કામે, આપ્યું બહુ કામે, ધરખને કામે, કર આકાષ
 અર્ધ જીવાની, તેતો ન જાણી, આધ પુરાની, જગતને છાળે. આળે. ૩
 નામ તમારું, કારે સભારું, દેવત હારણ, જે સમે બ્યારે.
 તે તો ધડીએ, પાપ પડીને, બેઠા બડીને, ઉતારો પારે.
 પાર ઉતરિ, કષ્ટ નિવારો, પાપ વિસારો, જાળા મા માહારો.
 મારે તો આજ, તમારી ખાસ, આપજો વાસ, ચર્ચે તમારે
 તમારે પાએ, લગ્યું હું માએ, સેવક બાએ, ગરીબ નિવાળે. આળે. ૪.

છંદ ૩૧.

સાચું નામ સમજારે, જાળાએ તે આરા મુરી.
 કલજ જળજીમમા રે, જસો ભવ પારે તરી. ટેક.
 જુહી કાયા, જુહી માયા, જુહા સખ સંસારે,
 માત પિતા છે જુહા તાહરો, જુહી છે ધરની નાર.
 કંડબને કબીબારે, સાચો તે તો નથી જરી; સાચુ. ૧.
 જુહા કાલી, જુહા ધોહા, જુહા રથને રાજા,
 હીરા માણેક જુહા જણો, જુહા રથાની નાણા
 કથન કાયા તારીરે, તેને કેમ માને ખરી, સાચુ. ૨
 માહાર, માહાર, માહાર, કરે જી, તાહાર નહિ તલ બાર.
 માવાનો આ બામ બન્યો છે. જુહો છે લોકાચાર,
 થન માલ મુકારે, એક દીન જાણું મરી. સાચુ. ૩
 સત્ય નામ અબાનુ જણો, સાચી કહું હું વાણી,
 જુહાને કેમ સાચુ માને, મારે મુરખ જાણી,
 સેવકમાનો કેહ છેરે, સાચી એક જાળા ખરી, સાચુ. ૪.

છંદ ૧૨

બળે બાધ અબા નામ એક ખરે, બળે તે બવસાગરમા તરે ટેક
 બનક રાએની પુત્રી થઇને, રામની સથે વરે,
 રાવણ કુળ નિકલન કીધું રાજ્ય વિભીષણ હરે, બળે બાધ. ૧
 દુષ્ટરાયે યમ કીધો ત્યા કુડમાથી નીસરે,
 કૌરવનો તો કાટો કાઢાડ્યો, સાહે પાડવની કરે બળે બાધ ૨.
 કાઢોની બેઠેની કાઢોની પુત્રી, જગતખાત એ ખરે,
 નિમિત્ત માત્રે મહાદેવ સાથે, હમ કરી એ વરે બળે બાધ. ૩.
 સકિન્ન ચર્યું જેણે સેવ્યા છે, તે માયાથી તરે,
 કરી નમન કહું નિરમળ વાણી, સેવક મા અસરે બળે બાધ. ૪.
 હોહુવો.

અંડિકા ચરણે પડી વંદુ વારવાર,
 અમિકા કરણા કરે, બાળક બાણી સાર,
 અરજ એક મુજ રકની, સુધુ માણ આવાર,
 છજીં આભારી તુજ તણો, કેહેતા ન આવે પાર,
 ગત નાટકના સારમા, હંદ થયા તેબાર,
 નમી કહું તુંને અબિકા, હવે કરે વિસ્તાર,
 બાપા કાષ્ઠ બાણું નહીં, તાહારો છે આધાર,
 ઇશ્વરી આજ્ઞાપુરો જય જય ગુગદાધાર

છંદ ૧૩

રાહા — ધન મગળ હીન આજરે.

જય જય મણપતિ રાજરે, સહુ નમિએ તમને, ૧૬.
 આપ દયાળુ, આપ કૃપાળુ, (૨) વાર.
 આપ સંછી દાતારરે, સહુ નમિએ તમને, ૧.

૨૯

અન્ય દિવસ હું આજનો માનુ, (૨) વાર,
કરો પૂર્ણ મુગ કાજરે, સહુ નમિએ તમને, ૨.
સદા રહો સિર છત્ર હમારે, (૨) વાર,
વિદ્ધ કરો સહુ તાજરે, સહુ નમિએ તમને, ૩

છંદ ૧૪.

રાહ—ઉપલો.

નમુ દયાળી માતને, નમુ નમુ દયાળી, ૨૬.
પાય પડીને કર વિનતી, (૨) વાર,
અધાર કષ્ટ તુ કાપને, નમુ નમુ દયાળી, ૧.
જન્મ જાળથી મુક્ત કરીને, (૨) વાર;
અભયપદ તુ આપને, વમુ નમુ દયાળી, ૨.
શૈવક કેહે મા શરણે આવ્યો, (૨) વાર,
બાહે મહેકી રાખને, નમુ નમુ દયાળી, ૩.

છંદ ૧૫.

રાહા—શ્રી જગત પતી.

અહો અમા સતી, તારી અકળ છે મતી,
સમર તુજને વાર વાર, આપ શુભ સતી, ૨૬.
અકળ કળા અમા મા તાહરી, શોભાનો નહિ પાર,
શૈવક સરવે હાથ જોડીને, બોલે જ્ય જ્ય કાર, અહો અમા ૧.
તુ બહાણી તુ ફદાણી, તુ દેવાધિદેવ,
સકળ વિશ્વમા રહી છે વ્યાપી, કરીએ તાહારી સેવ, અહો અમા ૨.
તાહારે આસરે છદ બનાવ્યા, માહારે વધી અનેક,
શૈવક કેહે છે પાય પડીને રાજો માહારી ૨૬. અહો અમા. ૩.

રાહા—મયો કાઢાં છોડી મને દીક્ષાનન.

- આપોની મુને યાન અગિઠા. આપોની મુને યાન
 હોરે છર્વ નાદાન પ્રસારો, રિદિ સિદિ સાન અગિઠા ૨૬.
 અમામા હું બાળ તમારો, હેરે છર્વ અયાન,
 કૃપા કરીને યુદ્ધિ આપો, મારી વધારો હામ, અગિઠા. ૧.
 લક્ષ ચોરાશી ફેરા શરીને, આભ્યો છુ તુજ ધામ;
 મનસા વાઘ્યા કરિને કહું છું સિદ્ધ કરો મુજ કામ, અગિઠા. ૨.
 સેવક કહે તુજ હારે આવી, હોયો કરે સમરણ,
 દુર્ભતિ કાપી, સુખતિ આપો, સદા રહેજો પરસન, અગિઠા ૩.

રાહા—વારે ચઠો જમત્રાતા.

- આભ્યો તમારે હારે અમામા, આભ્યો તમારે હારે. ૨૬
 હારે આવી તુને શીશ નમાવું, કરિ સ્તુતિ ગુણ વિસ્તારે
 અમામા આભ્યો તમારે હારે ૧.
 અમરામરણ જગ તરણ હરણ દુખ દેવી તુ કલ્યાણી
 કંઈક મુઠને તુ તારે, અમામા આભ્યો તમારે હારે. ૨.
 અસખ્ય અમરના પ્રાણ હરીને, સુરની કીધી રક્ષાએ. અમામા ૩.
 વિન હરણ મુખ કરણ સમરણ, હરનિશ મુજને તાહાર,
 મનવાહિન તું પ્રસારે અમામા આભ્યો તમારે હારે. ૪.
 સેવક તારો કહે કરજોડી સંકરે અમામા ૫.

રાહા—હરમાં તું દીક્ષાચ

અમે જ્વાળામાત માણ તમે અમે જ્વાળા માત
તમે દુજો હમારી વાત, [૨] તમે માણ અમે જ્વાળામાત. ટેક.
અમેદ્યાળી આરાસુર વાળી જોડે રાજે બેઠેન બહુચરમાળી
બકત તણી કરોમા રખેવાળી, બાવે બળુ સાહે થાઓને કાળી,
નમુ નમુ કરજોડીને માત, છો ત્રિશોક્યમા વિખ્યાત [૨]

માણ તમે અમે જ્વાળા માત ૧

માત હમારી ત્રિશુધ ધારી, આપ તણી જુગમા બલિકારી,
ત્રિશોક્યમા નહિ જોડિ તમારી. આપ દ્યાળી મડે અધિકારી
તારા વિના કાંઈ શુનો ન કામ, આપ શક્તિ છો સાક્ષાત [૨]

માણ તમે અમે જ્વાળા માત ૨.

રાહા—અખ ચલેન મોહન તેરા.

આરાસુરી કરે સુખ સાતા, નમુ તુને હું અજામાતા.
તારા શુશુ હુ બાવે માતા, થાય દરશનથી સુખ સાતા ટેક.
તુ આરાસુરની રાણી [રવાર] ગતિ તારી કાંઈએ નહી જાણી [૨]
કહુ છુ આજ, રાખો માહરિ લાજ, સકળ વિખ્યાતા નમુ ૧.
છે ત્રિશોક્યમા તુજ નામે, [૨] તુજ વિના શુનો નહિ કામે [૨]
કરે હુ પ્રણામ, કરે સિદ્ધ કામ, તારા શુશુ ગાતા. નમુ ૨.
તારા શુશુ તણો વિસ્તારે [૨] કેહેતા નહી આવે પારે. [૨]
સકળ વિખ્યાત અબિકા માત, અરજ સુશુ દાતા નમુ. ૩

એક તારા નામની આસે, [૨] રહેવા માથુ ચરણની પાસે [૨]
સેવકની આસ જાણીને દાસ પુરે અનદાતા નમુ ૪.

છંદ ર૦.

રાહા—નમીએ દેવી તુને આજ

બધુ સહુ સમરો અબે માત,

રાખિ એક ચિતે, ધરિ દિલ પ્રીતે, દીનરાત બધુ સહુ—ટેક

સાખી

નિર્મળ નામ અબા તણુ, સર્વ સા નો નાર,

પ્રજા જન્મના પાપની મુખ્ય શ્રેણી એ દાઠ બધુ સહુ ૧

જાણું જાણાણું મનનું, મનનું કરી ન તર ન

ફર કરે સહુ મન થકી, તો ભવ સિધુ તરાય બધુ સહુ ૨

શેનક રટો મુખ અમિકા, નામ નિરતર ખાસ

વિધન નિવારણ ચડિકા, આપે ચરણના નાચ બધુ સહુ ૩

૨૧

રાહા—બતાદે સખી

દયાળી અબે તાહાર કર સમરણ, તાહાર કર સમરણ દયાળી

ધ્યાન લગાવુ હરનિશ તાહાર ભાવે કર છુ રટણ દયાળી ૧

શિવ સનકાદિક આદ્ય બ્રહ્માદિક, નારદ તાહાર શરણ દયાળી ૨

અકળ કળા અદ્ભૂત તમારી નમુ તમારે ચરણ દયાળી ૩

રોવક તાહારી વિનતી કરી દહે, ભાવે દો રટાન દયાળી ૪

૨૨

રાહા રાખ—ચરજ

તુમે અબે અભયપદ દાતા, માતા દાતા કર સુખ સાતા,

આપ જગના ત્રાતા તમે અબે ટેક.

મનમા અમે, તનમા અમે, અમે સકળ વિખ્યાતા તમે ૧
 મમ કાયા છે ધડિયાલ રૂપી, ધડીમે આળ એ પાતા તમે ૨
 અવધુરી ચઢ ચમ ફૂત છવ લઘ પલકમા હૃડ જતા તમે ૩
 આપ દયાળી આપરવાલી, ભાવે તેરા શુભ ગાતા તમે ૪
 શૈવક શિશ છે તાહારે ચરણે, વારે ચડો જુગ માતા તમે ૫
 ૨૩

શાહા—ગીરધારીને:

અલભેલીરે, આરાસરની રાણી, મા પાવાની પટરાણી
 બય હરનીરે, કર સકટી હાની, ટળો ભગ્ન ગૂંધી અતની
 સુખ કરનીરે, કર સુખ નીવ પ્રમાણી, મા પાવાની નારો જાણી

જુલ

જગતનની તુ પ્રતિ પાળરે, ભકત જનની થ્યો ગ્રામાળરે,
 સદા રાખો હમપર દાવરે, મમાયારે, તુ જગમા કલ્યાણી.

મા પાવાની પટરાણી ૧

સર્વપુર શુ રે, માતા તુ છે નિવાસી, રથળ સુદર જેવુ કાશી
 તુને ભજતા રે, કુમતિ જાએ નાસી, સુમતિથી મન રહે પ્રકાશી

જુલ

છે તુ દીન દયાળી કૃપાળરે, ભકત જનને કીજે ન્યાહાલરે,
 તારા દરશનનો મુને ખ્યાલરે, કહુ તુજનેરે, અમે માત બનાની.

મા પાવાની પટરાણી ૨

નિત્ય તરસુરે, દરશન માટે માણ, ન મળે દરશન નારાણ,
 જેમ મગ્ધીરે, જળથી રહે છે સાણ, તેમ દરશનથી હુ રાણ,

5

ଉତ୍ତର

७६ २४.

અબા મા બલિહારીરે, [૨]

ક્રમુદ્ધિ ટાળી માતા, સમુદ્ધિ આપો, (૨)

સોના સિંહાસને, આપ પિરાજો, (૨)

કરમાં ૬ કલાક ચુડો, પાઉના પાયણ, (૨)

કેડે કમર પટો, નાસીકે નથની (૨)

દુઃખ કરતાં તમે શુભ કરતાં છો, (૨)

~~~~~

ઝાહેર ખખર.

સર્વ ભક્ત જનોને વિનંતી કરવામા આવે
કે કે નીચે લખેલી ચોપડીઓની કીમતની ઉપજ
ખરચ બાદ જતાં જમદંબા પ્રીત્યર્થે વાપરવાની
કે માટે જેમણે ખરીદવી હોય તેમણે નીચે
લખેલે ઠેકાણે મળવુ .-

આ ચોપડી મળવાનું ઠેકાણું—

બાલુભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ પચ્ચીમર

કેં વારીકળીઆ—મુરત

ચોપડીઓના નામ.

કિમત

શ્રી જમદંબા ભજનમાળા ભાગ ૧ લેા ૦-૨-૦

શ્રી જમદંબા ભજનમાળા ભાગ ૨ નો ૦-૩-૦ ,

